

Flora, fauna og flatbrød

Scene 1: Utenfor skolestua

Frikar spiller bonde først, deretter jaktkar Ola, før han til slutt spiller fiskeren Hans. Frikar samler folk, inngår kontrakt med publikum.

Frikar: Velkommen! Nå skal dere få være med på en liten rundtur. Vi skal tilbake 1800- tallet. Rundt år 1870. Da begynte engelske turister å oppdage Norge! Og en av dem får dere snart møte, Emily Lowe. Når Emily snakker flytende norsk med dere så er det egentlig engelsk. Når hun møter andre karakterer på turen så snakker hun norsk-engelsk og sliter med språket. Avtale? Når jeg tar på meg hatten så reiser vi tilbake i tid, og jeg er bonden på Meviken.

Han tar på seg hatten og oppdager publikum.

Bonden: Godt møtt! Æ døkk slikke ræisande døkk au? Nei gud forby.. Trur døkk ikkje at oss har ei dame fra England buande sjå oss på Meviken. Ja, ho frøken Emily Lowe ha reisst heilt frå England eingsleg, mæ bærre to veskå og ein paraply. Paraply`n ska beskytte mot ræagnet, det veit jo æille. Men e visste da vel ikkje at`n sku beskytte mot sola!

Og den onge dama skal flyge rundt i fjælllet utta mål og meining! Ikkje ska`o fiske, ikkje ska`o plukke bær. Så mæningslaust! Sjø l si`o at`o ha «gitt seg i kast med å erobre Skandinavia helt alene» - mæ bærre to små sækkje!

Klæssblæut kom o åt Meviken seinnt i jår kvæild, sjøl um o hadde paraply. Så da måtte oss få turka klæen henna da, frå innerst te ytterst. Og så va det å få i spetakkelet någgå mat. Uppattvarma vassgraut fækk hun. (Parodierer at Emily spiser grøt) «Slik gjordde`o ...» (Han smatter og ler.)

Haha, haff. Nei, døkk fæ nesten værra mæ upp for å sjå på denna «severdigheten». Ho må jo hå klæe, så oss fæ levere attænde klæen henna vette. Ja, og så må e få særverdd`o någgå kaffe fyrry`o reise viare, som se hør og bær.

Kommentert [TH1]: Urd og Elias: korte ned intro. Kan være noe langtekkelig

Scene 2: Peer Gynt- loftet

De går opp til Meviken. Han roper opp mot Peer Gynt – loftet.

Bonde: (kremter) Frøken! Frøken Lowe!

Emily: Good morning! (Slår opp i ordboken) God morgen!! Men i alle dager, her er jo en hel gjeng med andre travelers - reisende! Kom dere med skyflander?

Bonden: (Til publikum) Ho mæine Skibladner!!

Emily: Ja. Ja, akkurat. Jeg sa da det. Skyflander. Jeg kan ikke huske å ha seen you there! Jo kanskje Dem young man. (Peker på en i publikum) Det var De som røyket så meget, var det ikke?! En stakkars dame fikk nesten ikke puste! Det må jeg bare si Dem; Menn som røyker

Kommentert [TH2]: U og E: raskere tempo generelt.

for mye finner jeg overhodet ikke **interesting**! Men si meg; hva synes De egentlig om utsikten?

Bonden: Nei, dæ æ jælma finnt frå her da... *(Ser opp mot kløfta hennes)*

Emily: *(Legger merke til at han ser på henne, hun dekker seg til.)* **No no**, jeg mener **from Skyfladner**! På veien fra Eidsvoll til Lillehammer. Den var ikke meget å skryte av, hva? Nordmennene roper **all the time**: «Er det ikke vakkert?» **Oh**, jeg synes det er det rake motsatte. **The landscape** er forferdelig kjedelig.

Bonden: Ja, da tænkje e det va godt for frøkna å kommå hit.

Emily: **Oh yes!** Det var en sann lettelse å komme videre oppover Gudbrandsdalen, den gylne dal! Jeg kom just med dampbåten fra Lillehammer, som gikk til Elstad. Der ventet det en karjol på meg, og flere fløtefargede **horses** brakte oss gjennom dalen som ble mer og mer **wild**! Ja, jeg trodde **for a second** at jeg hadde kommet til Tyrol! Men til slutt kom vi da **finally** hit til Lom! Det ble et fryktelig uvær, og heldig som jeg var, fikk jeg tørke meg her på Meviken i natt!

Emily: Unnskyld young mann. *(Gestikulerer, leter etter ordet)* My clothes!

Bonden: My? ... K..Klot...klut? Å, ska du vaske de kanskje?

Emily: *(Slår opp i ordboka)* ehm, noo.. Cloth..Klede, hoser, trøye..

Bonden: Åå, Kle - klæ på de ja? Ja dæ va da ænda godt.

Bonden henter tøyet som ligger i en balje. Bonden sender opp tøy med en staur. Emily blir pinlig berørt over måten det gjøres på- at undertøyet er på utstilling.

Emily: Oh my! Oh God bevares.

Emily kler seg om «Just a minute!» mens bonden snakker med publikum. Emily kan nynne litt hvis det tar lang tid å skifte, og bonden må vente.

Bonden: Takke me te det engelske kvinfolk. Ja, de æ nå ikkje så leinge sia oss hadde tri lorde på besøk i Meviken, og dø sku upp åt Gjendesheim og gå på jakt. Men døm va nå heilt ville ette æigg! E prøvde å tållå åt døm e, men alt døm sa va «HAR DE EGG?» Og så gnåla døm i væig um at døm ville kjøpe æigg. Te slutt gjekk e nå og fæinn någre æigg døm kunne få mæ se e da, men veit du kæ døm ville betale me mæ? Aure!! – Ørret si døkk kanskje ja. Akkurat som um oss ikkje har nok aure frå før! Ja ikkje veit e kåffår døm vas å tullåte på egg, det va vel det einaste ordet døm kunne tenkje e.

Etter hun har kledd seg om kommer hun ned.

Emily: Oh, What a lovely morning!

Bonden: Ja.. Du vil ha en kopp kaffe kanskje?

Bonden serverer henne kaffe

Emily: Yes! **A good** kopp **coffee** før dagens reise!

Hun lukter på kaffen, smaker. Bonden følger ivrig med på om den faller i smak. Hun gjør en grimase, den både lukter og smaker fryktelig, men hun later likevel som om det er godt. Hun tvinger seg selv til å svelge den forferdelige kaffen

Emily: Oh, fantastic. Mmm. Smaker good. Versegod. (Takk)

Bonden misforstår og tror hun vil ha mer. Tar fra henne koppen og skjenker mer kaffe.

Bonden: Å, du vil ha en påtår ja? Ja men det ska du få. Drikk nå!

Emily: Oh.. no.. ehm. Ok..

Hun tar en ny slurk som hun ikke klarer å svelge

Bonden: (*Går fram til publikum, stolt*) Ikkje værst når slik finntfolk skryt tå kaffen på gard'n!

Emily spytter ut kaffen. Bonden snur seg. Hun smiler som om ingenting har skjedd.

Nei, en fe kåmmå se innat ått kjærringa. E har da ett og anna e sku haft gjort. Nei nå fer døkk ta ansvar for denna english-dama. E gidd ikkje meir! Men det bli på eget ansvar! Døkk fe lævva! (*Bonden går inn på Meviken og venter til følget har gått før han går ut*)

Emily spytter ut kaffen så fort han har gått.

Emily: Åh, fysj! Du verden, det smakte alt annet enn kaffe. Mer var det vel ikke å vente. Dere skulle sett fruene i huset! (Hvisker) Hun må være den mest sjuskete av alle kvinner. Med åpen bluse som ikke engang dekket henne skikkelig. For ikke å snakke om barna! De hadde englelommer – og det var vel og bra. Men de var iført saueskinn der de rullet seg på gulvet! Ja og i går fikk jeg servert – De vil ikke tro det; En merkelig bolle med grøt, som de kokte i en gryte over peisen, med en slags kryssformet gaffel! (Tvare)

Ja de kan tro jeg klaget til føreren for at han hadde tatt meg hit, men tror du ikke at han kunne fortelle at han hadde tatt meg til distriktets beste overnattingssted. Til og med hans kongelig høyhet hadde sovet her på sin reise over fjellet! Men kunne ikke hans høyhet etterlatt folket i litt bedre tilstand enn han fant dem? Han kunne vel lært dem å skure gulvene nu og da, lært dem å bruke gardiner, og lære dem at vinduene kan åpnes og lukkes!

Alle disse skildringer skal jeg skrive ned i boken min. Jeg skriver nemlig reiseskildringer fra det ville fjelllandet Norge! Når jeg vender tilbake til England skal jeg utgi boken, og da håper jeg at flere engelske damer tar turen til Norge.

Nei nu får vi komme oss videre; TIL SÆTERS! Dere blir med håper jeg? Jeg trenger nemlig hjelp til å få mine reiseskildringer ned på papiret. Ser dere noe på veien som er verdt å få med seg så må dere da endelig rope ut! [Ja jeg skulle gjerne likt å få øye på en fjellblomst som heter Bergfrue.....](#) [Kjenner De til den?](#) La oss ta beina fatt! Her på Meviken er det ikke stort mer å se enn uopplyste vesener. Hehe. Til fjells det bærer!!

Scene 3: Fiskekapellet/tjernet

Går fra Meviken og stopper oppe ved tjernet. De hører budeia synge.

Emily: Åh den gyldne dal! Hør. *(Stiller seg med ryggen til publikum og ser mot budeia. Tar oss tid til å lytte på lokken. Snur seg deretter mot publikum igjen, lokken stopper.)*

Å, dette må være dalenes dal. Det må være en av de norske naturbarn vi hører- en budeie som synger. Ja, dette har jeg hørt om. Jeg møtte noen engelske fiskere som fortalte meg om de fagre budeiene i den norske fjellheimen! De kunne fortelle om en opplevelse de hadde hatt på en sæter her oppe. De ba om melk, men jentene spurte om de ikke heller ville ha fløte. De satte foran dem den største, deiligste bolle med den tykkeste, deiligste fløte. Og den fortærte de med hjelp av to store treskeier til siste dråpe, sammen med en ubestemmelig mengde ost, og noe de kaller flat... flatbread! Vet De hvor meget det ble forlangt for det hele? Seks pence! Ja, i Piccadilly hadde vi for fløten alene måttet betale dens vekt i gull!

Åh, tenk det! Å leve i den ville fjellmark i ett med naturen! Der ulver farer forbi og herjer blant den levende biffen! *(Ser på ansiktene deres, og ler litt.)* Hehe, De kan bare puste lettet ut; bonden på Meviken forsikret meg om at ingen ulv ville angripe noe menneske om sommeren. *(Speider ut over publikum og ser på en dame)* Men hvem vet om de ikke vil gjøre en unntakelse for å skaffe seg noen saftige, lekre engelske damer? Hehe, nei det kan jeg love dem frue. En nordmann holder sitt ord! Det er den merkeligste ærlighet som hersker i dette landet

(Tempo opp på denne fortellingen):

Ja jeg har sannelig ikke sett maken til ærlighet! Jeg møtte en ung skysskar da jeg skulle bytte karjol ved Elstad. Der ville jeg oppholde meg et par-timers tid for å spise middag. Og til min forskrekkelse så jeg at mitt tøy var lesset av midt i gården like ved en temmelig beferdet vei! Man kan da ikke vite hvem som ferdes langs veien og kanskje får lyst til å stjele mine vakre eiendeler! Men da jeg sa til skysskaren at klærne for sikkerhets skyld burde bringes inn i huset, så han bare på himmelen og sa: «Å nei, det behøvdtes ikke, for vi får ikke regn.» Har De hørt på maken til ærlighet?

Alt dette vil jeg presisere i boken min. Nei nu får vi komme oss til seters, vi har ingen tid å miste! Og på veien vil jeg råde dere til å nyte omgivelsene. Det er en flora og en fauna i dette landet som ikke ligner på noe annet jeg har sett i England! Til seters! *(Hun synger på «Til sæters» eller annet på veien bort)*

Scene 4: Teigsætra:

Emily: (Drømmende) Åh hvor deilig å gå mellom småsnakkende bekker. Kan De høre den snakke? (Stillhet) Den sier: Velkommen Emily, velkommen til det ville Norge! Hva sier den til deg, unge mann/kvinne? (De svarer) Nei er det sant? Fantastic! Det skal jeg skrive i boken min!

De går mot Teigsætra og oppdager en rev som slenges over gjerdet.

Kommentert [TH3]: Urd: Dette avsnittet gjør at det noen ganger kan føles litt langsomt, men fungerer som regel. Kommer an på publikum

Kommentert [TH4]: Elias: Sånn som det er nå, blir det i stor grad en lang monolog. Korte ned på jegerhistorien, muligens litt mer dialog mellom jeger og Emily.

Emily: Oh, look!

Vi ser jaktkar Ola sikte på Emily med gevær, og kommer fram som for å skyte henne. Hun bruker paraplyen som skjold, men slår paraplyen sammen igjen når faren er over.

Emily: Oooh! No no no! Ehm.. God dag!!

Ola: God dag nei? Dette er ingen god dag. No skal dykk høyre!

Jeger Ola er andpusten og oppglødd og forteller ivrig. Inspirasjon «Peer Gynt».

Ola: Eg la i veg mot Memurutunga. Fann straks friske spor etter dyr. (Spent) Jaggu oppdaga eg ikkje to dyr på ei lita flate!

(Han snakker roligere /nesten hvisking) Eg nærma meg forsiktig. Etter ein times kryping nådde eg plassen akkurat i det dyra forsvann bak ei høgde. Eg heiv med etter: PANG!

Emily skvetter og sier: pang??

JADA!! Eg fekk eit pent sideskot. Han datt nesten, kom seg opp att. Begge dyra sprang nedover ein åskam. Eg etter, lada om mens eg sprang - kom på skothald PANG!

(Emily skvetter igjen. Han legger stolt geværet over skuldrene)

Eg traff den eine rett over hjartet så den fall daud om.

Emily: oh.. imponert lyd og Emily applauderer

Det var ikkje tid til å feire. Det andre dyret sprang vidare, eg etter mens kruttrøyken låg som en sky rundt meg. Og der! (stille) Det siste dyret stoppa for å sjå seg om, og eg såg rett i hovudet på beistet, skulle akkurat til å skyte.... Så var det nokre som lo høgt. Dyret sprang før eg rakk så fyra av eit einaste skot.

(Han lytter) Åh det skal ikkje vere MOGLEG! Der sat det nokre fiskere – lo og skravla!

(Hermer etter fiskerne sin latter)

(Emily hiver seg med og ler)

Ola: *(Til Emily)* Å nei, du! Det er ikkje noko å flire av. Eg så sint at eg trudde det sto røyk ut av øyrene på meg!

Emily: Oooo/ehehe *(Blir litt redd)*

Ola: Eg langa av garde mot dei, og trur du ikkje det var to uvitande engelskmenn som sat der! Der satt dei å fiska den finaste aure/ørret som dei SLAPP UT ATT! Kan du skjønne. Sitje der å få fisk, for så å sleppe maten fri etterpå. Og som om ikkje det var nok! Veit dykk kva dei ropte?

Emily: *(Nikker ivrig)* Ja, ja!

Ola: Nei? Det vet du ikkje. Det var ikkje noko UNNSKYLD å få nei, dei ropte «Det er deilig vær i dag! Har du noen egg?»

Som om eg var aldeles tunghøyr!! Mekan til frekkheit! Eg vart mållaus! Så eg tok meg på lommene og lata som eg hadde gløymt noko, tok med meg viltet og gjekk straka vegen heimatt og fekk tømte revefella på vegen.

Pjuh! Det var ein strabasiøs ferd i fjellet i dag! Men det var no triveleg å treffe på dykk! *(Til Emily)* Kva bringer deg på desse kantar, frøken?

Emily forstår ikke. Hun bare nikker, ler og smiler

Ola: Du har ikkje jakta før du sikkert?

Emily nikker, ler og smiler.

Ola: Jo? Du har det ja! Kor då?

Emily Nikker, ler og smiler.

Emily: Har du egg?

Ola skjønner at han ikke kommer noen vei.

Ola: Å nei. Ikkje fleire slike..

Emily: *(Peker på dyret.)* Ehm... Is that a dead fox?

Ola: Hm? Nei dette er en dau rev.

Emily:So idyllic. Must be fantastic to stay here at the mountain farm, hunting wild animals like the fox.

Ola: *(til publikum)* Ho har ikkje forstått eit ord eg har fortald om reinsdyrjakta! Men ræven min synest ho er imponerande (*et lite ordspill på ræv og rev*). Og den var jo berre gått i fella som eg tømte på veg hit! Den skal eg grave ned. Han tok eg jo berre så han ikkje skulle ta lamma våre...

No er det vel like før ho begynner å spørje om kva reven seier, tenkjer eg.

Emily: But I have one question! What does the fox say?

Ola: Ikkje sant. *(Studerer henne, går opp for han hvem hun er. Tar seg en runde rundt henne)* Å! Eg trur jagggu det er frøkna det prates om på bygden! Ho som har reist heilt åleine, heile vegen frå England for å oppleve (gjer seg til) «Den norske villmarken!» Hehe! Nei og nei. Det var nå morosamt å sjå det med sine egne auge!

Jaja, vi får nå sjå om ho er «dansbar»! *(Blunker til publikum)* Kan ein ikkje PRATE, så får ein vel DANSE da! Bror min er spellmann han, så la meg gå inn og prate litt med han så skal dykk sjå det blir noko musikk!

Han går inn og setter på musikk, byr Emily opp til dans. De danser reinlender. Emily er litt klumsete i starten, før hun etterhvert lærer seg stegene. De byr opp hver sin publikummer og ber alle om å bli med å danse. Etter hvert blir dansen så intens at Emily snurrer av gårde og dansen er over.

Emily: Phuh!! Åh, disse norske festligheter! Versegood!

Ola: Jau.. takk? Nei dykk vil ikkje danse meir?

Emily: Oh.. no no. Ver så god.

Ola: Takk for dansen da. Ole! (*Løper inn og skrer av musikken. Skifter til fisker Hans.*) No kan du slutte å spele! Ole!

Emily: Ja, jeg kunne se at flere av dere FLIRTET! Jeg så det nok! (*Blunker til noen utvalgte*) De la vel merke til hvordan han slengte meg rundt? Han er sikkert meget ettertraktet hos de norske pigene! Åh, dette er fjellivets lyse sider mine venner! (*Ser seg rundt og oppdager Øygardssætra*)

Nei, se der ryker det fra pipa! Det må være den skjønneste budeien vi hørte synge som holder til der. Å hvor jeg har gledet meg til å se en av disse naturbarn med mine egne øyne! La oss komme oss av sted!

De går.

Scene 5: Øygardssætra

Budeia står ved gjerdet og roper «God dag!» når Emily er kommet forbi døra på Korpbergssætra.

Budeia: Nei, goddag – kjøm det fremmon?

Emily: Gud signe arbeidet! What are you doing? (*Hun peker på oppvasken*)

Budeia: Å du vart nysjerrug på oppvasken ette dugurdn du? (*Hun vasker opp tvaren*)

Emily: OH MY! Look! Der er gaffelen de bruker i grøten! (Later som hun spiser med tvaren)

Budeia: Æ det turrue du mæine? Hehe, åss æt da ikkje mæ den. Den bruka åss i vassgrauten den da væit du, så grauten ikkje ska klompe se!

Emily: Wow, fascinating! TULLUE?

Budeia: Turru. Ei turru, turrue! Nun si tvare og, men her i Sjøk sier åss turru.

Emily: Oh! Is it okay that I write about you inn my book? I want to write about this Turlu!

Budeia: Åi! Yes. Skrive um me? (*Smigret, blir ivrig. Emily setter seg ned, tar opp bok og blyant.*)

Budeia: Åh, da må du skrive at e æ dotter hans Torkjell Nordigard, og at mor mi heter Lovise. *Emily skriver, men forstår ikke så mye*

Emily: Aha. Mm. Louis! Yes.

Budeia: (Stolt) Lovise ja. Og mer enn 300 merkje smørr (*1 merke = 0,250 gram, og du trenger ca 20 l melk til 1 kg smør (4 merker)*) ned i bygde ette såmmårn på sætre. Og godt å væl 200 merkje ost (*10 l melk til 1 kg ost*)!

Emily: What is this smør you talk about?

Budeia: Smørr? Åh, det ska e fortælja de! (*Henter trekinna*) Åss bynde mæ godt syrna fløte (kan lage smør bade av rømme og fløte, men rømme gir bedre holdbarhet) og tå dæin

stampa áss te áss fæ smørr. Men fyrry áss kinne må áss skylje godt med kalt vatn da væt du. E ska jo kinne i dag au e. D gjerre e kvar dag dæ!

Emily: Every day? I can help you! (*Reiser seg*) I can go and get some water!

Budeia: Javel, er du sikker på æ? Det er tungt arbei.. Og slik som du er klæidd..?

Emily: That is no problem for me! I am used to hardt arbeid!

Budeia: Ja, men da så! Det var nå jælma snilt tå de. Vassåket står der.

Emily studerer vassåket som hun aldri har sett før.

Emily: Oh.. Yes...

Budeia: Du er kjent med vassåk vette?

Emily: Oh yes... I love to use the wise oak.

Budeia ser på henne, Emily strever noe voldsomt med å i det hele tatt løfte den opp. Hun bærer den på en merkelig måte.

Budeia: Hehe, du har ein an teknikk einn me du, skjøna e.

Hun går klumsete mot bekken

Budeia: Men du ska vel hå mæ de bøttein..

Emily: Oh, the butter! Yes of course. (*Hun henter smørboksen*)

Budeia: Nei, ikke smøret. Dette her er bøtter. (*Tar smøret og gir henne bøttene*) Vær så god. Hold deg til bøttene du, så tar jeg smøret. Det blir lettere hvis du bærer slik tror jeg. (*Hjelper henne, viser henne teknikken*)

Budeia: Nei, kjære vene. E trur nesten e ska tå kinningje litte seinare e. Ette du.. dökk ha gått! (*Til publikum*) E vil heilst ikkje at denna bydama ska styre mæ smørret, dæ tæk e ikkje sjansen på.

Emily: But are you sikker?

Budeia: Å nei nei, takk skal du hå! E tæk det i mårgå e, men dökk kæinn nå få småkkå på smørret e kinna i jår da! Ja, og på flatbrødet! Áss plægga nå å ha flatbrød onde smørret. Dæ båkka áss ikkje her på sæetern, men e fæ flatbrød når drængen kjøm for å hæinte smørr og ost da væit du!

Emily: Oh! Flaar?

Budeia: Flatbrød

Emily prøver å forstå

Budeia: Flatt. Brød. E ska vise de! (*Hun henter flatbrødet inne*)

Emily: Oh, so this is the flatbread I've hørt om! This is flat! That is true!

Budeia deler ut flatbrød. Emily roser flatbrødet.

Emily: I am impressed! Det smaker soo good!

Budeia: Thank you, det smaker good ja!

Emily: But fortell me, is it more that you do here at setra? I can see you have dyr!

Budeia: Dyr ja! Ja, her har e ansvar for tålv mjølkekyr som må mjølkast kvar dag to gångå um dagen! Og Kvar ku mjølker fæm te sjau (5-7) potte (1 pott =0,965 l). Så det går jo mykkkjy ti te mjølking. Æillers så bærr e mykkjy vatn! Kvar ku trøng to byttå vatn! Fjre kvigå har åss, og sau har åss!

Emily: But aren't you... what do they say.. lonely?

Budeia: Hm?

Emily slår opp i ordboken

Emily: Hm Ensom, alene, ubebodd.. uten selskap.. forlatt ...

Budeia: E? Å, nei da. Åss går ofte på besøk åt einan åss budæiæin på sætren. Og så er det nok å henge fingræin i serdu. Men her um dagen va e reidd e ikkje sku få gjort nøn ting resten av sommere! Ja det spøkkte for mjølkinge!

Emily: Why?

Budeia: E skul skjærra någgå spikkjiflesk og trur du ikkje kniven sklei i det harde kjøttet, og e kom te å skjærra me i fingern! Og da vart det jo skjrækkjele vanskeleg å mjølke, væit døkk. Men da e kom att deinn kvælden, sto det ei jælma pen, fremmond dame inne i sælet... Ho hadde med se salve i en kopp og sa at «denna salva skal du bruke på fingern din, så bli du frisk att te i mårgå.» Og da'o snudde se og gjekk, da såg e at det stakk fram ei lang kurompe, ja, ein hale altså, onde stakken. Det va «huldra» som hadde vorre på besøk. E smordde på salva, og dagen ette vart fingern bra att. Og koppen har e endaher. *(Viser koppen)*

Emily: She sounds scary. But nice...?

Budeia: Ja det æ lurt å hælde seg inne mæ «Huldra». Einn kæin ældri vætta kæill`o befinn se!

Emily: Wow, I would like to møte this strange «Hulder»!

Budeia: Ja, du ser`o gjæinne på kveildein. Hvis du vil så kæinn du nå få såvvå her i natt? Kanskje o vise se vet du!

Emily: Really? Would be fantastic! Are you sure that I can sove here tonight?

Budeia: Åjada, men da må e få`n Hans te å fiske någgå middag åt åss.

Budeia går til gjerdet og roper på Hans.

Emily: Hans?

Budeia: Ja, n Hans æ ein kjernekar hæinn. Og ein god fiskar! Gift æ`n haillan ikkje! (Hun blunker til henne)

Emily: What is gift..? (*Hun slår opp i boken*) Hm.. ta gift, skadelig, drepe en med gift. Oh!

Budeia: Nei.. hæn er ikkje gift! Ingen ring..

Emily: Oh, I see.. (*Hun slår opp i boken igjen*) You mean... ekteskap, være gift med, lykkelig gift.... Oh! Maybe he could be a good husband!

Budeia: Ja, hæn kæn du få te husbond veit du!

Emily gjør seg flott, tar opp paraplyen. Holder den foran ansiktet som for å flørte.

Budeia: Der er du Hans! Vil du tå mæ de fiskestånga og prøve lykka trur du? E ska hå ein langveigsfarende overnattingsgjest her i natt ser du!

Emily løfter opp paraplyen og viser seg. Han ser på Emily med stjerner i øynene.

Hans: Oi.

Hans lener seg på steinen og gjør seg deilig.

Budeia: Ja, du kan få smør i bytte? Hans? Kanskje du skal helse på gjesten?

Hans: Åja, ja vel! (*Han går elegant mot henne. Emily rekker ut hånden.*)

Hans: Vær hilset, frue. (*Han tar hånden hennes og kysser den. Emily er smigret.*)

Emily: Oh what a gentleman!

Hans: Høh? Jeg skjønner ikke hva du sier jeg..

Emily: ...What a handsome face!

Hans: Nei det var ikke jeg som feis! Ikke foran ei så vakker dame som du!

Emily: What?

Budeia: En si at du æ vakker! Bjutifull!

Emily: Oh my. Værsågod!

Hans: Jau, takk.

Hans er trollbundet av Emily. Flytter ikke blikket fra øynene hennes.

Budeia: Kom de i væigen nå, Hans. Så kæinn du kåmmå på middag du æu da væit du!

Hans: Ja.. Ja..

Budeia: Hans!

Hans: Ja! Ikke sant. Fisk skal det bli!

Han prøver å få med seg Emily, uten hell. Hun skjønner ikke at han vil ha henne med. Budeia hjelper til.

Budeia: Bli med en Hans du nå.

Budeia: (Til publikum) Ja, døkk fæ slå fylje mæ n Hans døkk, så døkk finn væigen ned att frå fjæille! God tur!

Hans og Emily tar med gruppa ned til vannet. De kniser litt på veien ned.

Brua ved tjernet

Hans går ut i båten og ror en liten runde. Emily tar med gruppa ned til brua.

Emily: Shit fishing da, Hans!

Han vinker eller nikker til henne. Han ror litt, får fisk og roper opp mot sætra: FISK! // NÅ BLIR DET MIDDAG!

Budeia: SÅ BRA!

Emily: Åh, har De sett! For en vakker mann! (*Retter seg selv*) LAND! ...Et vakkert land.. Hvordan skal man kunne beskrive et slikt landskap hva? Hvordan vil De beskrive landskapet unge dame? (Svarer) Fantastic! Det er som om jeg skulle sagt det selv. «På vår ferd over fjellet ble... Hva heter de frue/frøken? (..Åse).. Ble frøken Åse slått i bakken av den ville natur som omga henne. «Vakkert» Sier frøken Åse selv. Jeg kan ikke skjønne annet enn at de engelske damer vil få fart på seg og komme hit til Norge for å oppleve fjellheimen.

Nei nå får jeg trekke meg tilbake og formulere dagens reiseskildringer i boken min. Og så skal jeg jo spise middag hos en ekte budeie og med en ekte fishermann!! Takk for reisen, mine venner! På gjensyn!

Så må dere huske å lese boken min når den kommer ut; «Emily Lowe» ..

På gjensyn!